

PianoBasso

Tranquillo

NAXOS

AVSKALAD KAMMARJAZZ. Det första jag tänker när jag börjar lyssna på Tranquillo, debutalbumet för duon PianoBasso,

var Adagio. Jag tänker tidiga soloverk med Andreaz Hedén, där pianot tillåts klinga ut i en Arvo Pärt-rymd, om än med något jazzigare sväng. Jag tänker på Jorminbrödernas Provenance, som har samma instrumentering och likt PianoBasso har Göteborg som bas. PianoBasso är närmare Kjetil Husebøs soloalster än Ólafur Arnalds postklassiska alster.

Det pianopedagog Thomas Gustavsson, för mig främst känd från New Tide Orquesta, skapat tillsammans med akustikkonsulten Andreas Gustafson och dennes kontrabas är en väldoftande, rogivande och temposänkande utpost i vår stressiga värld. Tranquillo, som tar oss på en resa från Purcell till Stenhammar via Stölzel, Mozart, Grieg och Fauré, känns som skapad för kyrkorum med stor akustik. Och det är verkligen en lyckad resa. En resa som gör mej lycklig.

LENNARRRT OLAUSSON